

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- En præcisering af retten til tabsfradrag efter statskattelovens regler, når fordringen er erhvervet som led i erhvervmæssig virksomhed.
- Undtagelse af selskaber mv. fra den særlige overkursregel, således at gevinst på gæld altid skal medregnes ved indkomstopgørelsen efter realisationsprincippet – eventuelt lagerprincippet, hvor tilladelse hertil foreligger.
- Adgang for Danmarks Skibskreditfond til at fradrage tab på obligationer, der er udstedt til finansiering af udlån i fremmed valuta, når lånet er ydet i henhold til den statslige rentestøtteordning vedrørende skibsbygning på danske værfter.
- Indskrænkning af fradragsretten for tab på fordringer i fremmed valuta, således at der ikke kan opnås fradragsret for tab på fordringer mellem nærtstående og på fordringer mellem en person og et selskab, hvorover personen alene eller sammen med nærtstående har eller har haft bestemmende indflydelse.
- En udvidelse af udlånsvirksomhed omfattet af § 8 A der giver realkreditinstitutterne m.fl. adgang til at udstede obligationer i forbindelse med indgåelse af kurssikringsaftaler.

Fordringer som led i erhvervmæssig virksomhed

Forslaget har til formål at præcisere, at der fortsat kan opnås tabsfradrag efter det almindelige driftsomkostningsbegreb, når fordringen er erhvervet som led i erhvervmæssig virksomhed.

Efter statskattelovens § 6 a er der fradragsret for driftstab, dvs. for tab, der har tilknytning til erhvervmæssig virksomhed. Kursgevinstloven indeholder derimod de generelle regler om fradrag for tab på fordringer og gæld. Kursgevinstlovens regler er efter forarbejderne udtømmende, hvilket betyder, at tabsfradrag efter det almindelige driftsomkostningsbegreb i princippet fordrer, at kursgevinstloven udtrykkeligt henviser hertil. Den gældende kursge-

vinstlov indeholder alene en sådan henvisning, for så vidt angår vederlagsnæring (lovens § 4) og ved personers gevinst og tab på gæld (lovens § 5, stk. 2). Konsekvensen er, at kursgevinstloven kan læses således, at det almindelige driftsomkostningsbegreb er blevet begrænset – nemlig i forhold til tab på fordringer, der er erhvervet som led i erhvervmæssig virksomhed, men hvor der ikke er tale om vederlagsnæring.

Problemet omkring samspillet mellem kursgevinstlovens og statskattelovens regler har bl.a. været fremme i forhold til personers kautionstab eller personers tab på udlån til f.eks. en vareleverandør, hvor kautionen eller udlånet er ydet for at sikre leverandørens fortsatte beståen for igen at sikre den løbende indtjening i kautionistens eller långiverens virksomhed.

Kautionstab som sådan er ikke omfattet af kursgevinstloven, idet der ikke er tale om fordringer. Kautionistens regresfordring på skyldner som følge af kautionsbetalingen er derimod omfattet af kursgevinstloven. Et eventuelt tab på regresfordringen skal opgøres med udgangspunkt i det beløb, hvormed kautionsforpligtelsen er indfriet, mens det fradragsberettigede driftstab efter statskatteloven omfatter det tab, der ikke er opvejet af værdien af regresfordringen. Hvor regresfordringen er erhvervet som vederlag i næring har der ikke været tvivl om fradragsretten efter kursgevinstloven. Er regresfordringen derimod nok erhvervet som led i erhvervmæssig virksomhed, men ikke som vederlag i næring, har der været en vis usikkerhed omkring fradragsretten efter statskatteloven, fordi kursgevinstloven tilsiger at være udtømmende. Efter praksis er fradragsret efter statskattelovens regler dog blevet anerkendt, såfremt betingelserne for driftstabsfradrag har været opfyldt.

Det har ikke med kursgevinstlovens indførelse været hensigten samtidig at begrænse de almindelige driftstabsregler. En sådan begrænsning er da heller ikke kommet til udtryk ved praksis på området. For at få fjernet enhver usikkerhed foreslås det dog præ-